

[Preben Møller Hansen]

Men lad det nu være, for dette har jeg ikke haft hverken lod eller del i og får det formentlig heller ikke. Det, der ligger i det, som jeg vurderer selve redegørelsen, er noget helt andet. Set ud fra mit synspunkt er det den liberalisering, der er besluttet inden for EF, der ligger bag linjerne i denne redegørelse. Vi har set, hvordan man for få år tilbage liberaliserede handelen med obligationer, og vi ved nu, at der er udenlandske kræfter, der køber obligationer i Danmark i et ikke lille omfang. Det vil sige, at udenlandske pengemænd eller banker, eller hvad det nu måtte være, har set deres fordel i at opkøbe obligationer her i landet, idet rentetilskrivningen er større her, end den f.eks. er i Vesttyskland og andre steder. Det betyder selvfølgelig, at vores selvstændighed undermineres. Det er også det, der er meningen, sådan som jeg vurderer den redegørelse, der her er lagt frem. Vi er simpelt hen vidne til en harmonisering af hele pengeverdenen inden for EF, og det er det, der skal gennemføres i den kommende årrække.

I den forbindelse er der nogle, der vedrørende afsnittet om, at sparekasser skal kunne overgå til at være aktieselskaber, har sagt, at så må man kalde dem sparebanker, og andre geniale ideer. Det er sådan set rystende ligeegyldigt, fordi en sparekasse som aktieselskab ikke adskiller sig væsentligt fra den sparekasse, vi har i dag efter den ændring af lovgivningen for sparekasser, der skete for få år tilbage. Det med sparekassen som de små spareres bank eller pengeinstitut er i realiteten gået fløjten. Jeg mener, at hvis man blot kigger en lille smule på Fællesbankens virksomhed og den kamp, der stod omkring Fællesbanken, vil man kunne få en forståelse af, at den tid er forbi, hvor de er såkaldte græsrodssparekasser; det er de faktisk ikke.

For vort vedkommende skal vi ikke kaste os lidenskabeligt ind i denne diskussion, idet vi mener, at man bør gå helt andre veje. Vi mener for det første, at vi skal optræde som en selvstændig nation med et Folketing, der alene tager stilling til gavn for det folk, der er vores, nemlig det danske folk.

Derfor burde vi fratage de pengemænd og spekulanter, der sidder bag pengeindustrien, den ret, de har til at spekulere i vores fattigdom og elendighed, og vi har ikke lagt skjul på før og vil heller ikke gøre det nu og fremover, at vi me-

ner, man bør nationalisere pengeindustrien. Vi har her i landet et postvæsen og et girokontor, der sagtens kunne overtage forretningerne for indskyderne og også sikre udlån til dem, der ønsker at stifte virksomhed etc.

Det, der sker, hvis man gør noget sådant, er, at man sikrer enhver indskyder hans eller hendes penge. Så er det staten, der står bag, og den senere tids bankkrak, som vi har oplevet, vil ikke mere ske. Så ville det nemlig være det danske samfund, der som sådant skulle gå fallit, og det er ikke inden for rækkevidde; med den myreflittige arbejderbefolkning, vi har, er vi ikke i en situation, hvor det danske samfund går fallit.

Derfor skal vi ikke lidenskabeligt kaste os ind i dette, men vi vil selvfølgelig deltage i diskussionen og også komme med et par spredte bemærkninger; også de, der er på lønningslisten i kreditforeningerne og spiller arbejderledere, skal nok få et ord med på vejen, når først vi kommer så langt.

Industriministeren (Nils Wilhjelmsen):

Jeg vil gerne takke ordførerne for deres anmeldelse – vil jeg næsten kalde det – af min redegørelse. Der har jo ikke været en debat som sådan om redegørelsen, men en anmeldelse, som for de flestes vedkommende indeholdt – og det siger jeg tak for – mange positive bemærkninger.

Jeg tror, det må være rimeligt for mig at konkludere, at der vel nok er en væsentlig flerhed, som går ind for de hovedlinier, som er udtrykt i den redegørelse, som foreligger her. Det lover jo godt for det fremadrettede arbejde. Der er jo allerede på dette område præsteret forslag, der er lagt op til forslag, der kommer i denne folketingsssamling, og der ligger et par forslag, som først når med i den kommende folketingsssamling.

De bemærkninger, der er faldet, knytter sig nok mere til de enkelte mere specifikke punkter, og dem får vi jo god lejlighed til, når de konkrete forslag kommer op her i Tinget, at gå ind i en detaildiskussion om.

Jeg vil gerne sige til de ordførere, som måske har været lidt i tvivl om, hvordan dette brancheglidningsudvalg blev etableret, at det kom faktisk som en efter min mening naturlig udløber af det beslutningsforslag, som Socialdemokratiet fremsatte her i Tinget i foråret 1986.